

KWARTALNIK **TARNOGRODZKI**

ISSN 1509-3735

NUMER 3

ROK II

2000

W TYM NUMERZE

POEZJA LUDOWA

HISTORIA

OPIEKA-ZDROWIE

**KULTURA-OŚWIATA -
SPORT**

Z ŻYCIA SAMORZĄDU

KRONIKA WYDARZEŃ

KRZYŻÓWKA

POEZJA LUDOWA

LETNI PORANEK

Najpiękniejsze są letnie poranki,
Gdy się na wschodzie niebo zarumieni.
Hen gdzieś w obłokach skowronki zanucą
Hymn pochwalny na cześć Matki Ziemi.
Krzewy w ogrodzie strojne w krople rosy
Mieniają się srebrem, to nurzają w złocie,
Błyszczą w promieniach wschodzącego słońca,
Jakby brylantów niezliczone krocie,
Co je dłoń hojna ze skarbcza wydobyła
I rozsypała na trawy i zioła,
Na łany zboża kłosów zawiesiła
Pachnącym chlebem i stodyczą miodu.
Maki tu płoną- czerwono, ogniście ...
Białe rumianki, niebieska ostróżka,
Dziki powój ściele się kobiercem
Z wonnymi kielichy, obok biegnie dróżka
Ku łące zielonej, tam, gdzie mgła biała wisi,
Płynącej rzeczki całuje wody.
Złotym kaczeńcom otula główki,
Niby tiulowy welon panny młodej
Wierzb srebrzystych, błądzi w gałęziach
I białym płaszczem ściany lasu sięga.
Las stoi dumny, wyniosły ...
Zastuchany w koncert skrzydlatych śpiewaków,
Co niesie się echem, ponad drzew wierzchołki
I spada w mchy leśne kaskadą.
Biała konwalia wychyla główki
Z liści zielonych osłonek
I wszystko dokoła raduje się życiem
Witając letni poranek

Eugenia Kosowska

W letnią noc

W letnią noc na mej ziemi
pokrytej zbóż łanami
kłosy do snu kołyszą
słowiki srebrnymi nutami.

A nad barwnymi łąkami
roje komarów grają.
W południe w trawach się
kryją,
przed słońcem się chowają.

A w wodzie błękitnej Huczwy,
w jej lustrze gładkim i lśniącym,
przegląda się księżyc rumiany
i złotych gwiazdek tysiące.

A chóry zielonych żabek
hymn zgodny głosem rechocą,
że na mej ziemi rodzinnej
przyjemnie jest letnią nocą.

Kazimiera Wiśniewska

Cudowna noc

Czerwcową noc
Otuloną w koc,
Promieniem księżyc opasana,
Cicho śpi.
Pewnie o szczęściu śni
Pieśnią słowika kołysana.
Ja płynę wzdłuż
Miedzą wśród zbóż,
Zbieram
Gwiazd tysiące,
Co spadły tu
Do moich stóp-
W kroplach rosy lśniące.

A obok mnie
Cień jakiś mknie
Aureolą otoczony.
Cud! Boska moc!
W świętojańską noc
Mój cień uświęcony.

Helena Kołodziejowa

14 ROCZNICA PRZYWRÓCENIA PRAW MIEJSKICH

W obecnym roku milenijnym upływa 14 lat od powtórnego włączenia Tarnobrodu do grona miast. Czternaście lat temu z dniem 1.01.1987 Tarnogród stał się miastem. Zmiana statusu doszła do skutku w wyniku uchwały Rady Państwa z dn. 15.12.1986 r. oraz uchwały WRN z 17.12.1986 r. Już w nowym roku 1987, 3 stycznia, miała miejsce I sesja Miasta i Gminy Tarnogród, na której ukonstytuowały się władze nowej struktury.

Tarnogród był już miastem wcześniej, a pierwszy raz nadano mu prawa miejskie w 1567 r. Nadał je król Zygmunt August. Dwadzieścia dwa lata później Tarnogród zostaje włączony do dóbr Zamojskich. Pod kuratelą Zamojskich następuje dalszy rozwój miasta stającego się ośrodkiem handlu regionalnego.

Położenie na skrzyżowaniu szlaków handlowych pomaga w rozwoju gospodarczym. Ważnym wydarzeniem historycznym dla miasta jest zawiązana przeciw poczynaniom Sasów Konfederacja Tarnogrodzka (1715r.).

Miasto Tarnogród przez wiele lat było siedzibą władz powiatowych oraz Sądu Pokoju, który zlikwidowano w 1942 r. Mieszkańcy Tarnobrodu brali także udział w Powstaniu Styczniowym, jak również je wspomagali. Za patriotyczną postawę ludności odebrano Tarnogrodowi prawa miejskie w 1869r. na mocy carskiego ukaz.

Koniec wieku XIX i

początek XX to pewna stagnacja w rozwoju. Okres II wojny światowej był z pewnością najbardziej tragiczny w dziejach miasta. We wrześniu 1939 r. Tarnogród częściowo zostaje spalony, w latach następnych spacyfikowany. Mieszkańcy narodowości żydowskiej zostali rozstrzelani bądź wywiezieni do obozów zagłady, zaś Polacy deportowani na przymusowe roboty do Niemiec.

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 15 grudnia 1986 r.

w sprawie utworzenia miasta Tarnogród w województwie zamojskim.

Na podstawie art.16 ust.1 ustawy z dnia 20 lipca 1983 r. o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego (Dz.U. Nr 41, poz. 185 i Nr 62, poz.286; z 1984 r. Nr 21, poz.100 i Nr 31, poz.173 oraz z 1985 r. Nr 14, poz.60 i Nr 50, poz.262) Rada Państwa w porozumieniu z Radą Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1

1. Tworzy się miasto Tarnogród w województwie zamojskim.
2. W skład miasta Tarnogród wchodzi obszar o powierzchni 1.086 ha z terenu wsi Tarnogród z gminy Tarnogród.

§ 2

1. Szczegółowego opisu granic miasta dokona Wojewoda Zamojski w drodze zarządzenia.
2. Zarządzenie podlega opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Zamojskiego.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1987 r.

PRZEWODNICZĄCY RADY PAŃSTWA

WZ. Kazimierz Barcikowski

Po wyzwoleniu w 1944 r. miejscowość odbudowuje się, powracają starzy mieszkańcy, przybywają nowi. Miasto rozbudowuje się, rozrasta, powstają nowe zakłady pracy.

Jednakże zarówno wśród mieszkańców, jak i władz Tarnogrodu panuje "niedosyt bycia miastem". Już w latach pięćdziesiątych podjęto kroki, aby ten stan zmienić. Jednakże dopiero w roku 1986 się to udało.

Tarnogród pomimo posiadania praw miejskich jest w dalszym ciągu małym prowincjonalnym miasteczkiem, w którym niewiele się zmienia, jednakże ta niezmiennosc ma w sobie dużo uroku, spokoju, do którego można się przyzwyczaić i polubić.

Dariusz Zajac

Legenda o Tarnogrodzie - Łukasz Iwańczyk

„EUDOWNE ŹRÓDEŁKO”

-Dziadku, dziadku -niespodziewanie rozległ się wesoly krzyk dzieci wbiegających do pokoju. Starszy wąsaty pan w okularach drgnął i sennie popatrzył w stronę drzwi. Tymczasem dzieci już były obok wielkiego, bujanego fotela, w którym siedział starszy pan.

- Dzieci, ile razy wam mówiłem, abyście nie wbiegały tak do mojego pokoju, zwłaszcza w trakcie poobiedniej drzemki. . .

Cztery małe główki wstydliwie opuściły wzrok.

- No już dobrze, powiedzcie wreszcie, co chciałyście?

- Chcieliśmy, żebyś nam dziadku opowiedział jakąś historię.

- Miałem się zdrzemnąć, ale ten jeden raz zrobię dla was wyjątek.

W tym momencie dziadek kłamał, ponieważ

sytuacja ta powtarzała się niemal codziennie, ale kochał swoje wnuki, nie mogąc niczego im odmówić.

Dzieci usiadły na dębowej podłodze, otaczając wiklinowy fotel. Zrobiło się cichutko. Niczego bardziej nie lubiły jak dziadkowych opowieści z przeszłości. Ten siedział w swym fotelu i myślał.

-Dziadku, opowiadaj - odezwał się z niecierpliwością Krzys - najmłodszy wnuczek.

-Poczekaj, muszę się zastanowić. Hmm... Będzie to opowieść, którą kiedyś przed laty, jak byłem jeszcze malcem, opowiedziała mi moja babcia, a wasza prababcia.

-Czy w tej bajce są jakieś smoki i rycerze?-zapytał Krzys.

-Nie ,mój drogi, tym razem bez smoków i rycerzy.

A było to tak:

Dawno, dawno temu do naszego miasteczka przybyło młode małżeństwo. Nasze miasteczko było u szczytu swej świetności. Na rynku stał okazały ratusz wybudowany przez mieszkańców, tuż niedaleko piękny kościół i wiele innych budowli. W mieście były dwa sklepy, w których można było kupić wszystko. - Musicie wiedzieć, że w tamtych czasach nie było takich sklepów jak dzisiaj.

Wokół rynku swoje warsztaty mieli przeróżni rzemieślnicy, od garncarzy, sitarzy, poprzez szewca, aż do kowala. Brakowało jedynie krawca. Mieszkańcy Tarnogrodu -bo o nich wam opowiadam- chodzili w ubraniach szytych przez samych siebie i jak wiadomo, niektórzy wyglądali nieciekawie. Traf chciał, że mężczyzna, który przybył wraz z żoną do naszego miasteczka, był krawcem. Udał się więc do burmistrza po zgodę na osiedlenie się w miasteczku. Ten z przyjemnością przyjął pana Piotra Gromnickiego i jego żonę Marię -bo tak się nazywali.

- Drogi panie burmistrzu! Przyszedłem tu do Pana, aby prosić o pozwolenie na osiedlenie się w tym grodzie. Zauważyłem, że naprzeciw ratusza jest wolny plac, tam mógłbym wybudować swój dom. Oczywiście zapłacę - powiedział pan Gromnicki.

- Ale co zyska z tego miasto? Na tym miejscu, gdzie chce pan postawić swój dom, miała powstać nowa kuźnia - odpowiedział po namyśle burmistrz.

- O przepraszam, zapomniałem panu powiedzieć. W poprzedniej osadzie, Goraju, gdzie mieszkaliśmy wspólnie z żoną, prowadziliśmy zakład krawiecki. Mieliśmy bardzo wielu klientów.

- Dlaczego więc państwo opuściliście Goraj? - spytał podejrzliwie burmistrz.

- Niestety, osiedlił się tam drugi krawiec, a był on siostrzeńcem tamtejszego wójta i kazano nam się wynosić.

- Mówi pan, że jest krawcem, ale czy dobrym? - pytał nadal burmistrz.

- Proszę sprawdzić. Dwa lata temu wygrałem konkurs na najlepiej i najdokładniej uszyta szatę dla samego pana

Zamojskiego.

- To dość przekonywujące. Muszę przyznać, że przydałby nam się krawiec. I tak państwo Gromniccy zostali nowymi mieszkańcami Tarnogrodu.

Pracy mieli wiele. Całe miasteczko było ich klientami. Powodziło im się bardzo dobrze. Po pewnym czasie rodzina ich powiększyła się o troje takich urwisów jak wy: Rozalkę, Marię i Urszulę.

Z czasem najstarsza Rozalka bardzo pomagała mamie w gospodarstwie, jak również w wychowywaniu młodszych siostrzyczek. W ich domu panował zawsze wzorowy porządek. Gdy się przechodziło obok, można było zobaczyć piękne pelargonie i fiołki w nieskazitelnie czystych oknach. Przed białym domkiem wisiał sztyl z namalowanymi nożycami. Pracownia pana Piotra znajdowała się na parterze. Był to przestronny pokój. Pod ścianami stały dwa stoły. Na jednym leżały stroje do naprawienia, na drugim do odebrania. W pracowni znajdowała się również skrzynia z przeróżnymi materiałami, nićmi oraz różnej wielkości igłami. Pan Piotr większość swojego czasu spędzał w pracowni. Kroił, szył, zaszywał, przyszywał. W domu tylko jadł i spał.

Pewnego dnia, gdy pan Piotr wrócił z pracowni do domu, zastał żonę dziwnie zmieszaną.

- Mario, co ci jest? - zapytał zaniepokojony.

- Nic, tylko trochę boli mnie głowa.

- Może pójde po doktora? - pytał dalej.

- Nie, nie trzeba. Pewnie zaraz mi przejdzie.

Usłyszawszy odpowiedź, pan Piotr zmęczony położył się spać. Następnego dnia żona, niestety, wyglądała ciągle nie najlepiej. Z dnia na dzień stan zdrowia pani Marii pogarszał się. Nie pomagali lekarze ani znachorzy. Czuli się coraz gorzej, aż doszło do najgorszego. Całe miasteczko oplakiwało śmierć dobrej Marii. Jednak najbardziej rozpaczały córki i ich ojciec, długo nie mogąc pogodzić się z tą stratą, ale życie musiało toczyć się dalej.

Rozalka, jako najstarsza z sióstr, przejęła obowiązki mamy. Prała, gotowała,

utrzymywała porządek w domu, a przede wszystkim opiekowała się siostrzyczkami. Pan Piotr jeszcze ciężiej pracował w swoim zakładzie. Po śmierci żony zamknął się w sobie, jedyną radością dla niego były córeczki.

Tak minęły dwa lata. Pewnego wieczoru po przyjściu z pracowni Piotr poczuł się źle. Myślał, że to z przemęczenia i postanowił na drugi dzień odpocząć. Niestety, czuł się jeszcze gorzej. Widząc to Rozalka pobiegła po doktora. Była bardzo zaniepokojona stanem zdrowia tatusia. Lekarz stwierdził identyczne objawy choroby jak u pani Marii. Mimo lekarstw Piotr czuł się coraz gorzej. W domu zaczęło brakować pieniędzy. Nie pracował już w warsztacie, był po prostu za słaby. Lekarze nie mieli pojęcia, co to za choroba.

Krawiec pewnego dnia stracił przytomność. Zrozpaczone dziewczynki nie wiedziały, co mają robić. Jedynym ratunkiem była modlitwa. Poszły więc na cmentarz, aby modlić się u grobu kochanej mamusi, prosząc o ocalenie tatusia. Był piękny poranek, dzień św. Jana. Siostry głośno przez łyzy powtarzały modlitwę. Tuż obok grobu rosła płacząca wierzba, którą niegdyś zasadził ich ojciec. Gdy wszystkie trzy dziewczynki prosiły o ocalenie tatusia, nagle nad grobem ukazała się piękna pani o łagodnym obliczu. Była ubrana w białą, długą szatę, a na głowie miała welon. Zza jej pleców biło jasne i ciepłe światło. Młodsze siostry z przerażeniem uciekły. Nagle przemówiła miłym i ciepłym głosem:

- Nie bój się, nie przyszłam, by cię wystraszyć, lecz po to, by ci pomóc.

Rozalka słuchała z niedowierzaniem i przerażeniem. Postać mówiła dalej:

- Wiem o waszym umierającym ojcu. Pragnę wam pomóc. Posłuchaj mnie uważnie:

- Tuż za cmentarzem jest skarpa, z której bije źródłana woda. Daj się napić tej wody ojcu, a wróci do zdrowia. Po tych słowach postać znikła.

- Zaczekaj, nie odchodź, kim jesteś?! - zawołała Rozalka. Niestety, odpowiedzi nie uzyskała.

Po krótkiej chwili Rozalka podniosła się znad

grobu. Po odnalezieniu się siostry udały się do domu. Ojciec w dalszym ciągu był nieprzytomny. Najstarsza córka wzięła dzbanuszek i pośpiesznie udała się do źródła. Rzeczywiście, gdy przybyła na miejsce, pomiędzy krzakami dzikiej róży była skarpa, spod której tryskała woda. Bez wahania nabrała jej i pośpiesznie wróciła do domu. Podała choremu cudowny napój. Tatko zaraz się obudził i uśmiechnął się. Dziewczynki wyciąły go z radości. Pan Piotr szybko odzyskiwał zdrowie. Mógł już pracować i prowadzić zakład. Jak wcześniej, w domu zapanował dostatek i szczęście. Żył jeszcze wiele, wiele lat.

Źródło na skarpie uzyskało sławę cudownego miejsca.

W 1848 roku obok niego wzniesiono kapliczkę Św. Jana. Stoi ona do dzisiaj. Jeżeli zechcecie, wybierzemy się tam któregoś popołudnia.

- Czy to już koniec?

- Tak, to już koniec, lecz pragnę wam coś jeszcze powiedzieć. Historia, którą opowiedziałem, jest prawdziwa. Rozalka, która uratowała swego tatusia, była moją prababcia.

- Nie do wiary! - zawołał Krzys.

- Nie dziw się, to prawda. . .

- Super historia, dziękujemy, dziadku!

- Nie ma za co, kochani!

Przedruk z broszury: "Legendy o Tarnogrodzie" wydanej przez Zespół Przedmiotów Humanistycznych SP Tarnogród 1997 r.

Drodzy czytelnicy, każda religia na świecie ma swoje miejsca kultowe i symbole (obrazy, posągi, kapliczki) otaczane przez wyznawców szczególną czcią. W poszczególnych numerach kwartalnika zamierzamy państwu prezentować "Tarnogrodzkie Kapliczki". (na okładce kapliczka św. Jana)

DOM POMOCY SPOŁECZNEJ W WOLI RÓZANIECKIEJ

Lokalny Dom Pomocy Społecznej w Woli Różanieckiej funkcjonuje od grudnia 1990 roku. Jest to budynek drewniany, w którym znajduje się 5 pokoi, kuchnia, łazienka, pokój socjalny i pomieszczenia gospodarcze.

Liczba przebywających pensjonariuszy wynosi 10 osób. Są to najczęściej ludzie bezdomni, samotni, schorowani, w podeszłym wieku.

LDOS swym zasięgiem obejmuje kilka gmin, najczęściej ościennych. Osoby tam mieszkające mają zapewnione oprócz podstawowych potrzeb również potrzeby wyższego rzędu. Często odwiedza ich siostra zakonna.

Z okazji Świąt Wielkanocnych oraz Bożego Narodzenia otrzymują drobne upominki od dzieci ze Szkoły Podstawowej w Woli Różanieckiej. Każdego roku Tarnogrodzki Ośrodek Kultury w organizuje Wieczór Wigilijny połączony z Mikołajkami.

W LDPS pracują opiekunki domowe zatrudnione w Miejsko - Gminnym OPS w Tarnogrodzie.

Trochę historii . . .

Dom Pomocy Społecznej w Woli Różanieckiej mieści się w dawnej siedzibie Urzędu Gminy. Budynek liczy ok. 160 lat, a więc wybudowany został w okresie zaborów. Po odzyskaniu przez Polskę niepodległości w 1918 r. pierwszym wójtem był Maciej Gałka z Woli Różanieckiej. Funkcję tę pełnił do roku 1935, sekretarz zaś w tym okresie to Mieczysław Mickiewicz. Po roku 1935 objął

stanowisko wójta Franciszek Krasowski z Luchowa. Aresztowany w 1939 r. zginął w Oświęcimiu. W czasie II wojny światowej wójtem był pan Olechowski z Różańca I, a później Franciszek Pleskot z Woli Różanieckiej. 29 czerwca 1943 r. nastąpiło wysiedlenie mieszkańców tej wsi. Wtedy funkcję wójta objął Ukrainiec. Zaraz po wojnie to stanowisko piastowali: Franciszek Bryła z Woli Różanieckiej, Michał Pokrywka z Luchowa Górnego, Jan Krupczak z Luchowa Górnego, Jan Krupa z Luchowa Dolnego, Władysław Bazan z Różańca, Ludwik Bryła z Woli Różanieckiej, Piotr Pięciorok z Woli Różanieckiej, Kazimierz Pleskacz z Luchowa Dolnego, Józef Krasowski z Luchowa Górnego. Ostatni wójt to Andrzej Rzeźnik z Woli Różanieckiej.

W 1972 roku Urząd Gminy w Woli Różanieckiej został przeniesiony do Tarnogrodu.

Kolejno w budynku tym mieściła się szkoła podstawowa, a pomieszczenie od podwórza zajmowała nauczycielka. Było to mieszkanie prywatne.

W roku 1985 oddano do użytku nową,

murowaną szkołę podstawową. Wówczas młodzież opuściła pomieszczenia dawnego urzędu. Przez jakiś czas budynek niszczał. Następnie przeprowadzono gruntowny remont i pomieszczenia przeznaczono dla samotnych, potrzebujących opieki mieszkańców miasta i gminy Tarnogród.

Jest to dom drewniany, początkowo kryty eternitem, a następnie blachą, z gankiem i niewielkim ogródkiem.

Materiał przygotowano w oparciu o relacje ustne: Andrzeja Rzeźnika i Marii Dworniczak z Woli Różanieckiej oraz kierownika Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Tarnogrodzie pani Haliny Senczyny .

Tarnogród 28. 06. 2000 r.

JAKI WPŁYW NA NASZ ORGANIZM MA RUCH? CZ.II

Stawy i kości stają się mocniejsze

Mięśnie ,ścięgna, więzadła, chrząstki, czyli otoczenie kości, są lepiej odżywiane i stanowią dla nich mocniejszą podporę. Sama tkanka kostna wzmacnia się, co jest bardzo ważne, a z wiekiem nabiera coraz większego znaczenia, szczególnie u kobiet w tzw. wieku przejściowym, zapadających często na osteoporozę ,chorobę polegającą na osłabieniu kości na skutek niedoboru wapnia. Ćwiczenia fizyczne wpływają korzystnie na krążenie, a zatem poprawiają zaopatrzenie kości w wapń.

Przemiana materii ulega przyśpieszeniu

Zwiększony dopływ tlenu, a więc energii, do komórek ciała umożliwi szybsze spalanie substancji odżywczych oraz nagromadzonych zapasów tłuszczu. Z tego powodu chudniemy o wiele szybciej, jeśli stosując dietę odchudzającą gimnastykujemy się. Na mniejszą ilość dostarczonego pożywienia organizm reaguje zwolnieniem tempa przemiany materii, dostosowując się do nowej sytuacji, zużywa o 20% mniej kalorii. Z kolei ruch wymusza powrót do normalnego tempa metabolizmu.

Trawienie przebiega sprawniej

Aktywność fizyczna i ruch działają pobudzająco na pracę mięśni jelit, a więc przyśpieszają trawienie.

Śpimy lepiej

Ponieważ po wysiłku nasz organizm jest "przyjemnie zmęczony" i odprężony, nie mamy problemów z zaśnięciem i zapadamy w zdrowy głęboki sen.

System odpornościowy utrzymuje się w dobrej formie

Szybka i intensywne przemiana materii powoduje, że jesteśmy znacznie mniej podatni na choroby zakaźne. Szkodliwe produkty przemiany materii są szybciej usuwane z organizmu. Wielu lekarzy uważa , że ruch i gimnastyka mogą odgrywać rolę w profilaktyce nowotworów.

Mózg jest lepiej ukrwiony

Według najnowszych badań przy długotrwałym wysiłku fizycznym dopływ krwi do mózgu jest większy nawet o 25%. Przypuszcza się, że ma to dodatni wpływ na funkcjonowanie całego organizmu. Dobrze ukrwiony i dotleniony mózg zwiększa sprawność umysłową.

Po prostu chce się żyć !

Intensywny ruch wpływa na świadomość własnego ciała.

Nastrój poprawia się, ponieważ mózg produkuje więcej endorfin, naturalnych środków przeciwbólowych. Niektórzy biegacze długodystansowi wprawiają się podczas biegu w stan euforii.

Małgorzata Zajac

I PLENER KULTURALNO-INTEGRACYJNY

"... rysunek dziecka jest przedmiotem autentycznej i wartościowej sztuki. Dowodem tego jest fakt, że my, ludzie dorośli, sprawdzamy siebie według dziecięcych rysunków..."

Ferdynand Leger

Środowiskowy Dom Samopomocy w Tarnogrodzie w dniu 25 maja 2000 r. zorganizował I Plener Kulturalno-Integracyjny, którego celem było wyłonienie uzdolnionych plastycznie dzieci, młodzieży i zachęcenie do pracy twórczej, stwarzającej jednocześnie warunki rozwoju, a także współtworzenie klimatu życzliwości i pomocy ze strony społeczeństwa jako istotnego elementu integracyjnego. Plener plastyczny skierowany został do osób niepełnosprawnych, w którym wzięli udział podopieczni z:

Warsztatów Terapii Zajęciowej w Biłgoraju, Stowarzyszenia Pomocy Dzieciom Niepełnosprawnym w Biłgoraju, Domu Pomocy Społecznej w Teodorówce, Środowiskowego Domu Samopomocy w Tarnogrodzie oraz uczniowie SP w Tarnogrodzie i SP w Luchowie Dolnym.

Ta impreza była delikatnym "preludium" do zwrócenia uwagi całego społeczeństwa na życie i twórczość osób niepełnosprawnych. Każda z prac w sposób indywidualny prezentowała twórcę, każdy obrazek miał swoistą i niepowtarzalną wartość.

Poplenerowa wystawa plastyczna stała się źródłem informacji o rzeczywistości. Wymarzony przez małych artystów świat zjawisk i życia człowieka stał się nam bliższy i wyrazisty w swej formie i barwie.

W życiu człowieka wyjątkowo rzadko zdarzają się takie chwile, które poruszają do głębi, do dna ludzkich doznań, a takie mieliśmy możliwość przeżyć, będąc uczestnikami wernisażu w dniu 5 czerwca 2000 r.

Na otwarciu przybyli uczestnicy pleneru, opiekunowie, zaproszeni goście, władze miasta i powiatu.

Ileż radości błyszczało w oczach tych dzieci! Ile szczęścia

w momencie, gdy ścisnęły w dłoniach otrzymane nagrody w postaci książek, farb, pastelów, dyplomów pamiątkowych.

To były niezapomniane chwile! Spotkanie dało wiele radości, pogody, uśmiechu i szczęścia.

Wystawa osiągnęła swój pozaartystyczny wymiar. Wielka spontaniczność uczestników potwierdza ogrom i znaczenie przedsięwzięcia.

Z nadzieją, że plastyczny rozwój osób niepełnosprawnych oraz terapia przez sztukę nie są obojętne dla nas, dorosłych, pozostaję w przekonaniu, że zainspirowany przez panią Magdalenę Grabińską - Serek oraz panią dyrektor Środowiskowego Domu Samopomocy, Józefę Kyc, Plener Kulturalno-Integracyjny będzie kontynuowany.

I jeszcze na koniec słowa podziękowania dla Zarządu Miasta i Gminy Tarnogród oraz Starostwa Powiatowego w Biłgoraju za udzielenie pomocy finansowej.

Renata Ćwik

Wernisaż prac plastycznych z I Pleneru Integracyjno - Kulturalnego

SEJMIKI 2000

Przeeglądy Regionalne Wiejskich Zespołów Teatralnych zakończone

16 lat, ponad 730 przedstawień, 90 sejmików regionalnych, 16 "finałowych" przeglądów w Tarnogrodzie (tu ostatnio przeżyliśmy uroczyście dwusetny spektakl). Oto w liczbach dorobek naszego zorganizowanego ruchu teatrów wiejskich, dorobek sejmików od chwili, gdy stały się działaniem obejmującym cały kraj.

A przecież to tylko część dorobku. Jeszcze trzeba koniecznie powiedzieć, że coraz wyższy jest poziom prezentacji, że dzisiaj spieramy się o teatralne (aktorskie, reżyserskie, scenariuszowe) rozwiązania stawianych zadań, a nie - jak bywało na początku - wyjaśniamy "abecadło" scenicznej pracy. Widowiska są coraz lepiej konstruowane, coraz lepiej grane, zaskakuje i budzi uznanie odkrywczość repertuarowa.

Z całym przekonaniem oznajmiamy - najważniejsze jest uruchomienie przez lata wypracowanego i sprawdzonego kształtu organizacyjnego i programowego sejmików! Musimy uszanować utrwalone struktury, powstrzymać się od chęci wchodzenia na teren sąsiadów, od pokus konkurencyjności i ochoty do "udoskonalania". Pamiętać o terminach i formie zgłoszeń. Pamiętać, że sejmiki są przeglądami teatrów dorosłych, a zespoły dziecięce mogą w nich uczestniczyć tylko w szczególnych przypadkach (spektakle wyrosłe z kultury ludowej).

W dniach 15-16 lipca 2000 w Bukowinie Tatrzańskiej odbył się Międzywojewódzki Sejmik Wiejskich Zespołów Teatralnych. Data ta zamyka przeglądy regionalne w kraju. Wyłonione zespoły z przeglądów regionalnych, tj. Tarnogród, Bukowiec Górny, Stoczek Łukowski, Piła, Bukowina Tatrzańska zobaczymy w Tarnogrodzie na XVII Ogólnopolskim Sejmiku Teatrów Wsi Polskiej w dniach 13-15 października 2000r.

Lech Śliwonik
Przedruk z Biuletynu TKT

„Sobota przed weselem” z Zanowinia

KLUB SPORTOWY "GROM" RÓŻANIEC

LZS "GROM" w Różańcu założono w 1956 r. dzięki staraniom pana Józefa Jakosza, który został pierwszym przewodniczącym Zarządu, a członkowie to m.in.: Jan Karczmarczyk, Antoni Buńko, Waclaw Woźnica.

Klub prowadził następujące sekcje sportowe:

- piłka nożna
- piłka siatkowa
- lekkoatletyka

Drużyna piłki nożnej występowała w rozgrywkach Kl. "W", następnie Kl. "C" prowadzonych przez Radę Wojewódzka LZS. Drużyna piłki siatkowej brała natomiast udział w rozgrywkach o mistrzostwo powiatu. Najbardziej znaczące sukcesy odnosili lekkoatleci, którzy w latach 59-61 zdobywali wszystkie tytuły o mistrzostwo powiatu w biegach na dystansach:

800 m Waclaw Woźnica

1500 m Antoni Sereda

3000 m Antoni Buńko

Ponadto w roku 1960 na Mistrzostwach LZS Woj. Lubelskiego, które odbyły się na stadionie w Chełmie, tytuł Mistrza Województwa Lubelskiego w biegu na 3000 m. z wynikiem 9.446 sek. zdobył Antoni Buńko.

Od 1963 r. drużyna piłki nożnej uczestniczyła w rozgrywkach Kl. "W" i Kl. "C" oraz walczyła o awans do Kl. "A". Brała poza tym udział w rozgrywkach o Puchar Polski, przechodząc do czwartej rundy. Przegrała po dogrywce z "Roztoczem" Szczebrzeszyn. W międzyczasie odeszli do "Olimpiakosu" Tarnogród wyróżniający się zawodnicy: Waclaw Woźnica, Antoni Buńko, Jan, Franciszek i Stanisław Dworniczakowie. Stanisław Dworniczak grał później w "Stali" Kraśnik. Później przeszli do Tarnogrodu Mieczysław Patro i Janusz Komosa. W latach 1993/94 "Grom" zgłasza drużynę piłki nożnej do rozgrywek Kl. "B". Po

pięciu latach uczestnictwa w tej klasie "Grom" wywalczył w sezonie 1998/99 upragniony awans do Kl. "A", uzyskując stosunek bramek 32:15. Najwięcej goli strzelili:

1. Bogdan Antolak 12
2. Krzysztof Gałka 7
3. Henryk Buńko 4

Awans do Kl. "A" wywalczyli:

Tomasz Wojtowicz, Leszek Czarnecki, Sławomir Żybura, Leszek Okapiec, Krzysztof Kukielka, Radosław Kukielka, Stanisław Lachowski, Jan Dzikowiec, Henryk Buńko, Kamil Kowalik, Leszek Nocek, Krzysztof Gałka, Tomasz Gmiterek, Leszek Bukowiński, Marek Komosa, Piotr Świerk, Ryszard Podsada, Bogdan Spustek, Józef Gałka, Grzegorz Strus, Bogdan Antolak. Opiekunem i kierownikiem drużyny był wtedy Antoni Buńko.

W 1998 r. drużyna brała udział w rozgrywkach o Puchar Polski. W pierwszym meczu w dniu 9.09.98 r. "Grom" wygrał z "Oleandrem" Biłgoraj 4:1. Bramki zdobyli: K. Kowalik 2, K. Gałka 2. W następnych meczach "Grom" pokonuje "Aleksandrię" Aleksandrów 3:0, zdobywcy bramek to: L. Bukowiński 2 oraz H. Buńko 1. 14.10.98 r. wygrywa walkowerem z "Unią" Hrubieszów 3:0, 15.11.98 r. "Grom" ulega "Tanwi" Majdan 7:0.

W latach 93 - 96 Klub zdobywał pieniądze dla potrzeb drużyny przez organizowanie zabaw tanecznych, ale od 1997 r. zabawy te przynosiły

straty. W początkach 1997 roku otrzymywaliśmy pieniądze od Rad Sołeckich Różaniec cz. I i II oraz częściowo z UM i G Tarnogród. Od 1998r. Wspomagają nas finansowo Państwo Ewa i Marian Strusowie.

W roku 2000 powołano nowy Zarząd . Klub zarejestrowano jako stowarzyszenie wyższej użyteczności w Sądzie Okręgowym w Zamościu i posiada osobowość prawną.

Skład Zarządu Klubu:

Antoni Buńko	- prezes
Jan Kowalik	- wiceprezes
Marian Strus	- wiceprezes
Zenon Grasza	- sekretarz
Henryk Dworniczak	- skarbnik
Jan Pawlik	- członek
Grzegorz Mysza	- członek
Józef Dworniczak	- członek
Władysław Żybura	- członek

Głównym księgowym jest Wiesław Wesołowski.

Na działalność w 2000 r. Klub otrzymał z UMiG w Tarnogrodzie 22.000 zł. Jest to skromna suma, aby prowadzić rozgrywki do

końca roku, ponieważ są wydatki na pokrycie kosztów dojazdów zawodników na mecze, bo ponad połowa to studenci dojeżdżający z Białej Podlaskiej, Lublina, Rzeszowa. Zawodnicy za grę nie otrzymują żadnego wynagrodzenia.

Ambicją naszego Zarządu i sportowców-amatorów jest utrzymanie się w Kl. "A" oraz pozyskanie nowych sponsorów. Od wiosny drużyna została wzmocniona przez zawodników, którzy poprowadzą grę. Są to: Jerzy Łuszczek, Andrzej Jung, Krzysztof Pokarowski, Sławomir Bździuch oraz Maciej Cybart, podstawowy bramkarz drużyny .

Na koniec pragnąłbym podziękować dotychczasowym sponsorom i prosić nowych o zrozumienie naszych potrzeb.

PREZES
LKS "GROM"

Antoni Buńko

PLECIONKARSTWO

Sztuka ludowa to głównie twórczość środowiska wiejskiego, obejmuje ona szeroką skalę dziedzin. W jej zakres wchodzi piśmiennictwo, muzyka, taniec, budownictwo oraz plastyka. Plastyka ludowa obejmuje malarstwo, rzeźbę , tkactwo, ceramikę, plecionkarstwo, wycinanki, stolarstwo.

Na naszym terenie najbardziej rozpowszechnione było plecionkarstwo. Ludowe plecionkarstwo nie wytworzyło odrębnego zawodu, umiejętności przekazywano z pokolenia na pokolenie, sztuką tą zajmowali się zazwyczaj ludzie starsi , traktujący to zajęcie jako dodatkowe źródło dochodów.

Do podstawowych surowców ludowego plecionkarstwa należały: wiklina z wierzby, słoma - zwykle żytnia, korzenie sosny, świerku i jałowca; rogożyna, pałka wodna ,pędy młodych drzew. sporadycznie trawa i sitowie.

W zależności od używanego surowca stosowano rozmaite techniki plecionkarskie, od powszechnej i najprostszej, żeberkowo - krzyżowej (głównie przy wyrobach z wikliny i korzeni),przez spiralną (przy wyrobach ze słomy,

trawy) ,aż do warkoczowej (kapelusze i buty ze słomy).

W latach sześćdziesiątych w Tarnogrodzie powstała Spółdzielnia Pracy Wyrobów Czapniczo -Modniarskich , Słomkowych i Haftu "Moda" w Lublinie, Zespół Słomkowy Tarnogród, zatrudniając ok. 40 chałupników-mieszkańców Tarnogrodu, Luchowa Górnego i Luchowa Dolnego.

W Tarnogrodzie produkowano przede wszystkim wyroby ze słomy bielonej, tj. koguty, aniołki, gwiazdy, kominiarze , żyrandole, wisiorki z bombkami , baranki itp. Produkcja wyżej wymienionych wyrobów była bardzo pracochłonna, wymagała odpowiedniego przygotowania słomy. Słoma musiała być pszenna, wybierana "od kolanka do kolanka", następnie trzeba było ją wybielić w perhydrolu, dłuższy czas gotować, dokładnie wypłukać i wysuszyć. Po takim procesie nadawała się dopiero do produkcji. Czasami trzeba było ją malować na czarno (kominiarze), czerwono, zielono czy żółto. Do wyrobów kogutów używano też sukna czerwonego i taśmy (krajki). Natomiast

w Luchowie Dolnym i Górnym produkowane były przede wszystkim kozły o różnej wielkości ze słomy żytniej.

Należy dodać, że produkcja ze słomy wymagała dużej znajomości i wiedzy artystycznej. Dlatego Zarząd Spółdzielni organizował bardzo często kursy, szkolenia umożliwiające pracownikom doskonalenie swego warsztatu pracy. Obok licznych kursów spółdzielnia organizowała wycieczki turystyczne.

Produkowane wyroby ze słomy trafiały do sklepów cepeliowskich, jednak głównymi odbiorcami były takie kraje, jak: Anglia, Belgia, Holandia, Francja, USA. Do krajów skandynawskich koziołków sprzedawano najwięcej. Był taki zwyczaj, że każdy kupował kozła na uroczystości rodzinne, a później, aby się dobrze wiodło, palono go. W zależności od zamożności rodziny kupowano koziołki różnej wielkości, nawet do 100 cm. Dzisiaj kozły możemy kupić u pani Teresy Kiszczak w Luchowie Dolnym. Szkoda, że tak piękne i szlachetne rzemiosło jak plecionkarstwo powoli zanika.

Materiał opracowano na podstawie relacji ustnej pani Marii Bartosik, byłej pracownicy Spółdzielni.

Z ŻYCIA SAMORZĄDU

10 LAT SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO

27 maja minęło dziesięć lat od pierwszych wolnych wyborów do rad gmin. Burmistrz Miasta i Gminy Tarnogród, pan Michał Dec, w swoim wystąpieniu na uroczystej sesji Rady Miasta i Gminy w dniu 14 czerwca 2000 r. podsumował dokonania samorządu gminnego na rzecz rozwoju miasta i gminy Tarnogród. Oto one:

1. Rolnictwo

- zakończenie prac melioracyjnych na zadaniu Różaniec II i III, Tarnogród - Bukowina;
- rozpoczęcie prac melioracyjnych na zadaniu Tarnogród - Luchów Górny, Wola Różaniecka.

2. Transport

- dokończenie modernizacji byłej drogi krajowej, a obecnie wojewódzkiej na odcinku ul. Lubaczowskiej, Rynek i 22 Lipca wraz z budową chodników dla pieszych;
- położenie nowej nawierzchni na byłej drodze krajowej, a obecnie wojewódzkiej Lublin - Przemyśl (w granicach miasta i gminy) oraz zmodernizowanie i wybudowanie chodników dla pieszych na odcinkach ul. Partyzantów, Rynek, 1 Maja;
- modernizacja - położenie nowej nawierzchni - odcinkami dróg powiatowych Różaniec I - Różaniec II, Wola Różaniecka, Luchów Górny;
- remont i położenie nowej nawierzchni ul. Brama Korchowska do granic miasta,

ul. Stroma, ul. Przedm. Płuskie (łącznik),
 ul. Nadstawna aż do granicy z gminą Biszczka
 oraz tzw. łącznika w Różańcu;
 - wybudowanie odcinka chodnika w Różańcu;
 - wybudowanie drogi Luchów Górny -
 Jastrzębiec do granicy gminy;
 - wybudowanie odcinków dróg gminnych:
 ul. Przedm. Płuskie Wschód, Różaniec - Kolonia
 Bolesławin oraz odcinka drogi
 powiatowej Różaniec - Jamińszczyzna;
 - zmodernizowanie po wykonaniu kanalizacji
 nawierzchnie ulic:
 Kościuszki, Męczenników Majdanka,
 Dechnika, Szkolna;
 - utwardzenie drogi dojazdowe do pól - wygony:
 w Luchowie Dolnym
 (Słoboda), Luchów Górny (Pierogowiec),
 Kolonia Wola Różaniecka.

3. Łączność

- zainstalowanie centrali automatycznej
 w Tarnogrodzie;
 - dokonanie kompleksowej telefonizacji wsi
 Różaniec I i II oraz Przedm.
 Płuskiego w Tarnogrodzie;
 - wybudowanie dwu wież - stacji przekaźnikowych
 telefonii komórkowej ERA GSM;
 - w trakcie budowy jest telefonizacja Osiedla
 Błonie.

4. Gospodarka komunalna

-przyjęcie od Zakładu Gospodarki Komunalnej
 i Mieszkaniowej w Biłgoraju ich zakładu
 w Tarnogrodzie i na jego bazie utworzenie
 Pomocniczego Gospodarstwo Usług
 Komunalnych i Mieszkaniowych w Tarnogrodzie;
 - wybudowanie kopalni i oczyszczalni gazu
 w Woli Różanieckiej, która zaopatruje całą
 gminę w gaz ziemny;
 - zgazyfikowanie w całości miasta i gminy,
 a wybudowana sieć (102,9km i 1.245 przyłączy)
 nie została przekazana do systemu. Gmina
 chyba jako jedyna w Polsce prowadzi obsługę
 gazociągu i dystrybucję gazu.
 Do tego celu utworzono Posterunek Pogotowia
 Gazowego. Rozwiązanie to znalazło uznanie
 w konkursie " Gmina Jakich Mało w 1997 r.",
 organizowanego przez Fundację Rozwoju
 Demokracji Lokalnej, zajmując pierwsze miejsce

w dziedzinie usług komunalnych;
 - partycypacja gminy w kosztach budowy ujęcia
 wody w Dorbozachs gmina Obsza, skąd
 dostarczana jest woda do wodociągu Różaniec -
 Luchów Dolny;
 - zwodociągowanie wsi Różaniec I, Różaniec II,
 Wola Różaniecka, Luchów Górny, Luchów
 Dolny (wybudowano sieć na 63,3km i 619
 przyłączy);
 - zwodociągowanie nowego osiedla Błonie II;
 - wybudowanie linii przesyłowej wody
 Przedmieście Różanieckie - Błonie;
 - wybudowanie oczyszczalni ścieków dla
 m. Tarnogród o wydajności:
 500 m³ na dobę;
 - wybudowanie kanalizacji sanitarnej na
 trasach:
 a) oczyszczalnia ścieków - ul. Kościuszki
 i ul. Targowa;
 b) ul. Targowa - ul. Męczenników Majdanka,
 ul Dechnika, aż do Błonia;
 c) Osiedle Błonie II, ul. 30 Czerwca, Gizy,
 łącznie 9,3 km sieci i 220
 przyłączy (w trakcie budowy jest kanalizacja na
 pozostałej części Błonia oraz części ul. 1 Maja
 i Kościuszki, z terminem zakończenia w IV
 kwartale b.r.);
 - wybudowanie oświetlenia ulicznego
 w Różańcu II, Woli Różanieckiej , Pierogowcu;
 - kilkakrotne zmiany w planie ogólnym
 zagospodarowania przestrzennego miasta
 i gminy w zależności od potrzeb;
 - modernizacja remiz strażackich w Różańcu II,
 w Woli Różanieckiej i Luchowie Dolnym;
 - modernizacja kotłowni c.o. węglowych na
 gazowe w budynkach Urzędu;
 - zakupienie i zamontowanie dwu wiat na
 przystanku autobusowym w Tarnogrodzie;
 - budowa przystanków autobusowych
 w Różańcu I i II oraz Woli Różanieckiej
 i Luchowie Dolnym;
 - w ramach tworzenia rynku pracy dla osób
 niepełnosprawnych zakupienie samochodu
 osobowego dla Urzędu Miasta i Gminy.

5. Oświata i wychowanie

- dokończenie budowy Szkół Podstawowych
 w Różańcu I i Różańcu II i Przedszkola
 w Tarnogrodzie;

- rozbudowano Szkołę Podstawową w Luchowie Dolnym;
- wybudowanie Szkoła - Remizy w Luchowie Górnym;
- dokonanie sprzedaży dla Kuratorium Oświaty budynku Przedszkola i przeniesienie tam Zespołu Szkół Ekonomicznych (uzyskane środki ze sprzedaży przeznaczono na budowę sali gimnastycznej dla ZSE);
- utworzenie gimnazjum w Tarnogrodzie;
- uzyskanie autobusu do przewozu dzieci (tzw. Gimbus);
- dokonanie likwidacji przedszkola przy PGR Tarnogród i ZSR Różaniec;
- zmodernizowanie kotłowni c.o. z węglowych na gazowe we wszystkich szkołach podstawowych na terenie miasta i gminy;
- urządzenie pracowni komputerowych w każdej ze szkół podstawowych.

6. Kultura i sztuka

- zakup autobusu dla TOK;
- modernizacja budynku TOK (sanitariaty i parkiet);
- modernizacja kotłowni c.o. z węglowej na gazową w TOK;
- utworzenie orkiestry dętej przy TOK;
- na ukończeniu są prace nad wydaniem monografii miasta Tarnogrodu.

7. Ochrona zdrowia

- pomoc w zakupie materiałów i sprzętu;
- pomoc w modernizacji pomieszczeń dla Oddziału Długoterminowej Opieki Szpitala Rejonowego w Tarnogrodzie.

8. Opieka społeczna

- zmodernizowanie parteru budynku Urzędu przy ul. 22 Lipca dla potrzeb Miejsko - Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej;
- zakup budynku przy ul. Szkolnej i dokonanie jego modernizacji dla potrzeb utworzonego Środowiskowego Domu Samopomocy;
- zakup mikrobusu do przewozu osób niepełnosprawnych.

9. Kultura fizyczna i sport

- budowa pawilonu i zadaszenia nad trybunami oraz wiele innych mniejszych inwestycji

KRONIKA WYDARZEŃ

Tarnogrodzki Ośrodek Kultury

26.04.2000r. osiemnaście par z 50-letnim stażem małżeńskim obchodziło swoje święto. Po mszy św. w Kościele Parafialnym jubileaci spotkali się w Tarnogrodzkim Ośrodku Kultury, gdzie przy dźwiękach marsza Mendelsona Burmistrz Miasta i Gminy Michał Dec kierował do małżonków gratulacje i dużo ciepłych słów na dalszą drogę życia. Uroczystości uświetniła Tarnogrodzka Kapela Ludowa.

18.05.2000 r. w Tarnogrodzkim Ośrodku Kultury spotkały się Kluby Seniora

z Zamościa, Zwierzyńca, Szczepieszyna, Krasnegostawu, Józefowa i Tarnogrodu. Gospodarze: Klub Seniora z Tarnogrodu, Tarnogrodzka Kapela Ludowa i Zespół Muzyczny "Eminens" przygotowali na tę okoliczność koncert zatytułowany: "Matka to najpiękniejsze słowo świata."

21.05.2000 r. w sali widowiskowej Tarnogrodzkiego Ośrodka Kultury odbył się montaż słowno - muzyczny "Katyń - Głgota Wschodu" przygotowany przez Publiczne Gimnazjum w Tarnogrodzie.

" ...Słowo to gwiezdny promieniuje znakiem i łagodnie oświetla mą wędrówkę chwiejną oto że dziś po latach odnajduję takim jakbym odzyskała cenny zgubiony klejnot, dziś masz oczy już nie tak jasne jak kiedyś, gdy mnie w ręce brałaś uśmiechnięta tyle dni złych i dobrych rodziło się , gasło a tyłu już dni nie pamiętam ..." - takimi słowami rozpoczął się Koncert z okazji Dnia Matki na deskach estrady w Rynku 28.05.2000 r.

Koncert przygotowały zespoły Tarnogrodzkiego Ośrodka Kultury: Kapela Ludowa, zespoły taneczne dziecięce i młodzieżowe.

25.06.2000 r. odbyły się VI Prezentacje Piosenki Religijnej pod hasłem :

"Bóg Jest Miłością".

W prezentacjach uczestniczyło 12 zespołów, mogliśmy też obejrzeć spektakl teatralny przygotowany przez absolwentów SP w Tarnogrodzie pt. "Trędowaty bo nie kochany".

Organizatorzy VI Prezentacji Piosenki Religijnej dziękują sponsorom za udzieloną pomoc finansową i rzeczową : (sponsorzy)

- Piekarnia "Kapka" w Tarnogrodzie, Józef Nieścior- Masarnia w Księżpolu, Apteka Prywatna mgr Piotr Księżycki , Firma Handlowo- Usługowa Tar-S Leszek Słonina, GS Tarnogród, Zarząd Miasta i Gminy Tarnogród, Gospodarstwo Rolne Skarbu Państwa w Tarnogrodzie, Eugenia i Stanisław Typek, Sklep Metalowo - Budowlany R. Bartosik i M. Sidor, Stanisław Dołomisiewicz,

Biblioteka

26.05.2000 r. Biblioteka zorganizowała spotkanie autorskie z Krzysztofem Petkiem, pisarzem dla dzieci i młodzieży.

W spotkaniu uczestniczyła młodzież Gimnazjum i Publicznej Szkoły Podstawowej w Tarnogrodzie.

„Twój ulubiony bohater literacki w nowym tysiącleciu” - konkurs plastyczno - literacki zorganizowany przez Miejską i Powiatową Bibliotekę Publiczną w Biłgoraju, Urząd Miasta w Biłgoraju oraz Bibliotekę Publiczną w Tarnogrodzie. Do konkursu przystąpiło 75 osób. Najlepsze prace zostały zaprezentowane na wystawie pokonkursowej.

21 czerwca 2000 r. w szkole Podstawowej im. Marii Curie Skłodowskiej w Tarnogrodzie miało miejsce niecodzienne wydarzenie, bo tego właśnie dnia mury naszej szkoły opuścili ostatni ósmoklasiści w jej dziejach. Z tej okazji absolwenci wraz z nauczycielami i rodzicami uczestniczyli we mszy św. Następnie uczniowie kl.VIII w Tarnogrodzkim Ośrodku Kultury przedstawili sztukę "Trędowaty ,bo nie kochany". którą dedykowali rodzicom, nauczycielom, zaproszonym gościom oraz koleżankom i kolegom.

Po przedstawieniu, z inicjatywy pani dyr. Jolanty Smolak, odbyło się spotkanie wszystkich osób, które mają wpływ na wychowanie dzieci i młodzieży . W dyskusji na temat: "Rola rodziny i instytucji ją wspierających w wychowaniu dzieci i młodzieży wzięli udział księża, władze miasta i gminy, dyrektorzy i kierownicy szkół i innych placówek oświatowych, nauczyciele, rodzice.

Z tej dyskusji wynikało jasno, że sprawy dzieci i młodzieży są bliskie wszystkim, i że instytucje oświatowe, wychowawcze, kulturalne zawsze będą wspierały rodzinę w wychowywaniu młodego pokolenia mając na względzie słowa Jana Pawła II : "W wychowaniu chodzi właśnie o to, ażeby człowiek stawał się coraz bardziej człowiekiem - o to, ażeby bardziej był, a nie tylko więcej miał, aby poprzez wszystko, co ma, co posiada, umiał bardziej być człowiekiem, to znaczy, ażeby umiał bardziej być nie tylko z drugimi, ale też i dla drugich".

Reprezentacja Zespołu Szkół Ekonomicznych w Tarnogrodzie zajęła II miejsce w rozgrywkach ligi lekkoatletycznej dziewcząt podczas Powiatowych Igrzysk Młodzieży Szkolnej. Ta sama grupa dziewcząt zajęła II miejsce w Wojewódzkiej Licealiadzie Ligi Lekkoatletycznej. Trenerem zwycięskiej drużyny jest nauczyciel ZSE w Tarnogrodzie, Krzysztof Tarnowski

W dniu 17 czerwca 2000 zespoły taneczne TOK oraz orkiestra dęta zaprezentowały się w koncercie "Święto Tańca i Muzyki" zorganizowanym przez Biłgorajskie Centrum Kultury. Orkiestra dęta koncertowała również w Kolbuszowej i Potoku Górnym.

27 kwietnia młodzież ZSE w Tarnogrodzie licznie uczestniczyła w zorganizowanych przez Radę Pedagogiczną zawodach sprawnościowych. Rozgrywki przeprowadzono w ramach obchodów Dni Olimpijczyka

Zakończyła się wiosenna sesja egzaminów dojrzałości. W Zespole Szkół Ekonomicznych w Tarnogrodzie do egzaminów pisemnych przystąpiło 102 uczniów, w tym 7 z lat ubiegłych (jedna osoba do matury przystąpiła po 17 latach od momentu ukończenia szkoły). Cześć pisemną zaliczyło 99 abiturientów.

W dniach 5,6,7 czerwca 160 uczniów ZSE w Tarnogrodzie pod opieką nauczycieli wypoczywało na biwaku w Majdanie Sopockim.

Kapela Ludowa z Tarnobrzegu w czasie imprezy czarnoleskiej „Imieniny Pana Jana Kochanowskiego”

Zarząd Miasta i Gminy wprowadza od m-ca. sierpnia br. nowy system gromadzenia śmieci.

Zakupiono 1400 szt. metalowych pojemników na śmieci o poj. 110 ,które do końca roku będą dostarczone do każdej posesji. Cena 1 pojemnika 38.00 zł. Wywóz prowadzony będzie raz w miesiącu przez PGK sp. z o.o. w Biłgoraju. Szczegółowe warunki zostaną zawarte w umowie na wywóz odpadów ,dostarczonej przez pracowników PGUK i M w Tarnogrodzie.

Wykonując decyzję Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w Lublinie w najbliższym czasie rozpoczęte zostaną prace przy rekultywacji wylewiska i wysypiska śmieci w Woli Różanieckiej.

Wojewoda lubelski ze środków rezerwowych przekazał 80 tys. Dla Publicznego Gimnazjum w Tarnogrodzie na uzupełnienie wyposażenia.

Delegacja Koła Miejsko -Gminnego Związku Kombatantów Rzeczypospolitej Polskiej w Tarnogrodzie w dniu 25 czerwca uczestniczyła w uroczystościach partyzanckich w Osuchach.

Zarząd Koła Miejsko -Gminnego RP podjął decyzję o odnowieniu pomnika ku czci poległych Polaków w czasie okupacji w Lesie Luchowskim.

W okresie od sierpnia 1999 r. do lipca 2000 r. na osiedlu Błonie prowadzona jest budowa kanalizacji sanitarnej, wykonano 3,9 km kanałów głównych, 1,9 km przykanalików, do sieci włączono 148 budynków mieszkalnych. Koszt wykonanego zakresu robót wynosi 1.050 tys. zł.

Kontynuowane są roboty na budowie drogi Różaniec II- kol. Bolesławin.

Wspólnie z Zarządem Dróg Powiatowych:

1. Zmodernizowano 700 mb. Nawierzchni drogi w Luchowie Górnym.
2. Rozstrzygnięto przetarg na modernizację dwu najbardziej zniszczonych odcinków w/w drogi o łącznej długości 400 mb.
3. Rozstrzygnięto przetarg na wykonanie nawierzchni drogi w Różańcu I Jamińszczyzna na odcinku 190 mb.

Zadania te współfinansowane będą z budżetu Miasta i Gminy w kwocie 80 tys. zł.

Tarnogrodzki Ośrodek Kultury zaprasza dzieci i młodzież do rozwijania zainteresowań i naukę w sekcjach artystycznych, jak zespoły taneczne, orkiestra dęta, koło modelarskie, pracownia komputerowa, ognisko muzyczne.

Redakcja "Kwartalnika" poszukuje współpracowników.

Jeżeli interesujesz się życiem naszego miasteczka - zostań współpracownikiem "Kwartalnika".

WYDAWCA: Tarnogrodzkie Towarzystwo Regionalne

ADRES: 23-420 Tarnogród ul. Rynek 18, tel. 6897 021

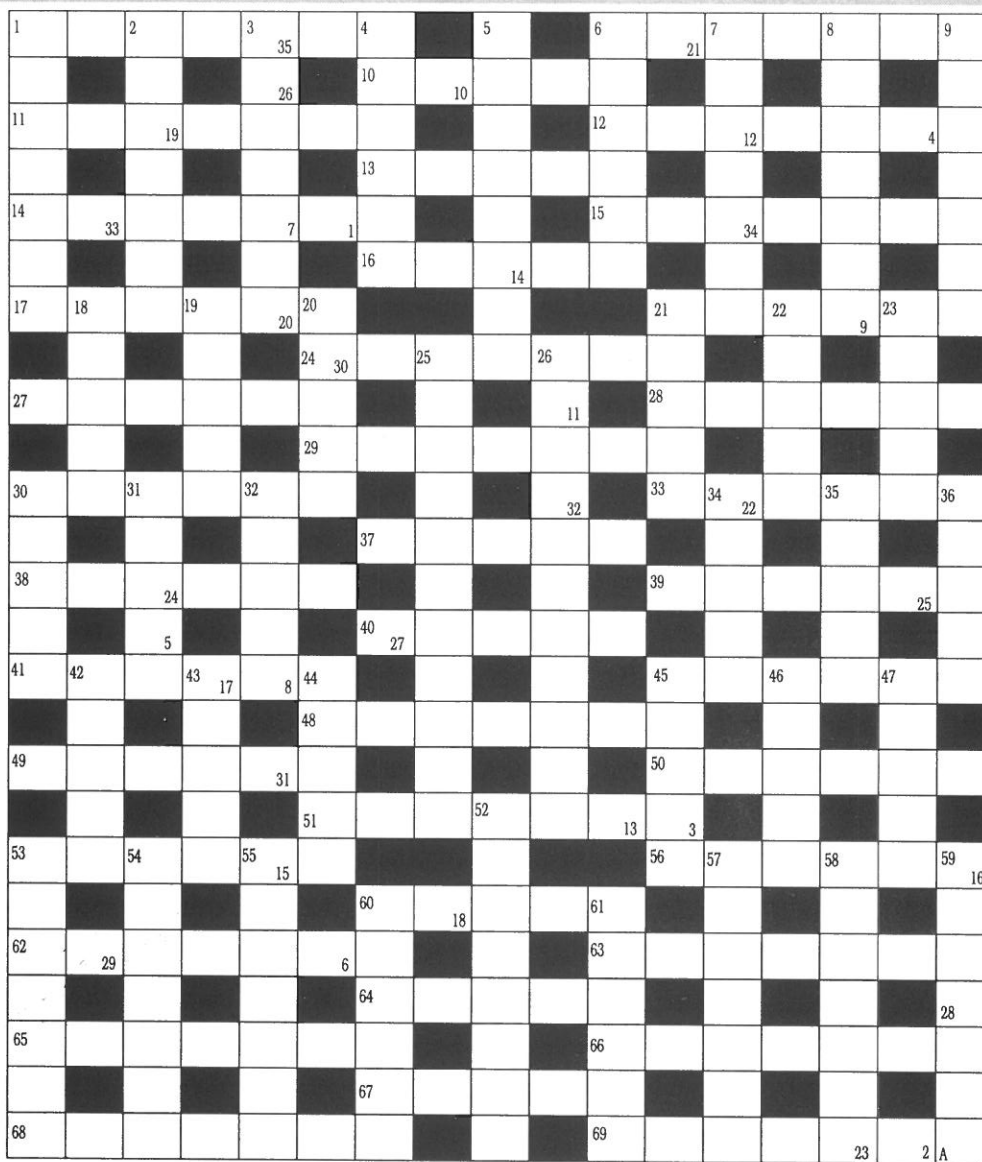
REDAKTOR NACZELNY: Władysław Dubaj

WSPÓŁPRACA: Renata Ćwik, Monika Komosa, Beata Aleksandra Kowal, Małgorzata Paul-Zajac, Kazimierz Sidor, Dariusz Zajac, Helena Zajac, Piotr Pacyk.

ZDJĘCIA: Grzegorz Piskorski

KRZYŻÓWKA REGIONALNA

Poziomo:

1. delikates, smakołyk 6. maszyna drukarska 10. udana "pod Arsenalem" 11. robotnik w młynie 12. świętuje 25 stycznia 13. doborowe oddziały w starożytnej Grecji 14. wędrowiec 15. Jan, polski badacz Syberii 16. zapalany na grobie 17. przyjaźń, przymierze 21. likwidacja 24. męska do podjęcia 27. język Gurkhów 28. Tarnogród 29. obieżyświat, globtroter 30. pepegi 33. bada prawa równowagi 37. połączenie dwóch lin 38. gruby pilnik, raszpla 39. mur 40. łuska pocisku 41. powłoka pierzyny 45. pokarm oseska 48. mamienia, kuszenia 49. pióra i puch ptaka 50. piastunka 51. płaszcz szlachty polskiej 53. drog linoskoczka 56. przewodniczący Rady MiG Tarnogród 60. nędza 62. zaufany "podpowiadacz" 63. zdobywca nagrody 64. imię świętego 65. niechęć, odraza 66. patrzyła przez nie panienka 67. naczynie z rogu do picia wina 68. pożeracz 69. klasyczna lub królewska

Pionowo:

1. aparat do samoczynnego zapisywania 2. część puzzli 3. imię Lelewela 4. nędzarcz, biedak 5. zwyczaj weselny 6. trójkątny żagiel przedni 7. spoczywa na ciągniku siodłowym 8. część emisji papierów wartościowych 9. nie lewica i nie centrum 18. "... na kraterze" 19. uczta dawnych chrześcijan 20. indyjska matka bogów 21. grał Wokulskiego 22. grający mebel 23. nasze góry 25. odgłos przy łamaniu gałęzi 26. niespodziewany atak 30. wielka powódź 31. porwał Helenę 32. złość 34. talerzyk na frytki 35. wyrabia tkaniny 36. żywi się pędami eukaliptusa 42. drewno osiki 43. polarna na niebie 44. załącznik 45. naszyjnik z pereł 46. bolesne skurcze mięśniowe 47. owoc dobrych interesów 52. przetak 53. wyrabia naczynia z klepek 54. wojskowy przyrząd optyczny 55. golas na plaży 57. izolacja cieplna 58. historyczna kraina w pld. Francji 59. choroba stawów 60. Sabała 61. sutener

Litery z pól ponumerowanych w prawym dolnym rogu utworzą hasło-zyczenie będące rozwiązaniem krzyżówki. Rozwiązania na kartach pocztowych prosimy nadsyłać na adres redakcji do dnia 1 września 2000 r. Osoby, które nadesłały prawidłowe rozwiązanie, wezmą udział w losowaniu nagród

Sponsorem krzyżówki nr 3 jest Prezes Zarządu Banku Spółdzielczego w Tarnogrodzie.

VI PREZENTACJE PIOSENKI RELIGIJNEJ

Zespół „AWE” z Zamościa

Zespół KSM
„Przyjaźń”
z Woźuczyna

Zespół Pieśni i Tańca „Marysieńka” z Tarnogrodu

